SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 59. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 27, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 27-го БЕРЕЗНЯ 1993. Ч. 59. РІК C.

Оголошено мораторіюм на політичні акції

Севастопіль (УНІАР). — Тут 25-го березня оголошено тримісячний мораторіюм на проведення масових політичних заходів. Постанову про це ухвалила сесія Севастопільської Міської Ради народних депутатів, у зв'язку з загостренням громадсько-політичного становища в місті. Тут 28-го березня плянувалося провести конгрес українців Севастополя під гаслом „Севастопіль - Україна — державність". Лідер місцевого Фронту Національного Порятунку Алєксандер Круглов заявив, що в цей самий час на площі перед театром ім. Луначарського, де проходитиме конґрес українців, відбудеться конгрес росіян.

Сесія Міської Ради звернулася до організаторів конґресу українців Севастополя та конґресу росіян з проханням утриматися від їх проведення в той самий день, оскільки таке протистояння може загострити соціяльно-політичну ситуацію в Севастополі.

Народний депутат Республіки Крим Юрій Мешков заявив кореспондентові УНІАР, що в законі про об'єднання громадян на терені автономної республіки стаття 4 забороняє створювати організації, які мають керівні органи за межами Республіки Крим. Допускається існування осередків українських партій та організацій, але не визначені їхні права.

РОДОВИЩЕ НАФТИ НА ХАРКІВЩИНІ

Валки, Харківська обл. (УНІАР). — Тут у березні полтавські геологи відкрили унікальне нафтове родовище, якому дали назву „Юр'івка". Генеральний директор підприємства „Полтавгазнафтогеологія" Василь Тихоміхін вважає, що добовий видобуток тут становитиме 200,000 кубічних метрів газу і 40 тонн конденсату. Всього на юр'івському родовищі 11 свердловин.

А. ЗЛЕНКО ВІДВІДАВ ВАШІНҐТОН

Вашінґтон. (УНІАР). — У середу, 24-го березня, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко, зустрівся з секретарем Державного департаменту ЗСА Ворреном Кристофером. Обговорювано питання двосторонніх відносин і проблему ядерної зброї, яка знаходиться на території України. Газета „Вашінґтон Пост" повідомила, що на зустрічі із журналістами А. Зленко сказав, що Україна готова ратифікувати договір Старт-1 і підписати договір про нерозповсюдження ядерної зброї. Однак він зазначив, що в українському парляменті зростає опозиція щодо ядерного роззброєння, яка пов'язана із останніми подіями у Москві.

А. Зленко

У четвер, 25-го березня, А. Зленко зустрівся з радником Президента ЗСА з питань національної безпеки Енфрі Волтом. Обговорено цілий ряд питань політичного, військово - політичного та економічного співробітництва. Відбулася також зустріч з членами Комісії міжнародних відносин Конґресу ЗСА та з редакційними працівниками газети „Вашінґтон Пост" і тижневика „Тайм".

Відбув А. Зленко також зустріч з президентом ЗСА Биллом Клінтоном, де також порушено цілий ряд питань про двосторонні відносини обидвох країн, ядерне роззброєння та допомогу Україні.

Ф. Міттеран не має наміру резиґнувати

Париж. — „Президент Франції Франсуа Міттеран не піддається тискові правих партій і залишиться на своєму пості до закінчення каденції". Про це повідомив один з найближчих асистентів французького президента — міністер юстиції Мішель Возель. Міністер заявив, що хворий на рак простати президент не відійде „ні на хвилину раніше встановленого терміну. Обов'язок Міттерана — залишатися президентом. Так хоче народ, так каже конституція". Це було першою відповіддю соціялістів на напади провідників правоцентристського бльоку на Міттерана.

З аналогічною заявою виступив на телевізії прем'єр-міністер П'єр Береговуа, який сказав, що „в даній ситуації президент країни — єдиний, хто може зберегти Францію від безмежної влади правих партій". На думку П. Береговуа, нищівна поразка соціялістів у першій турі парляментських виборів — результат того, що „народ просто втомився від партії" і деяких об'єктивних причин, наприклад, спаду европейської економіки. На думку Береговуа, президент повинен виступити ґарантом соціяльних завоювань суспільства під час правління соціялістів. При соціялістах у Франції був встановлений найкоротший в Европі тиждень праці, найдовша оплачувана відпустка (від п'яти до семи тижнів) і найдешевше медичне обслуговування. Всі ці соціяльні блага важким тягарем лягли на державну скарбницю, надмірно збільшивши дефіцит державного бюджету. Представники правих партій, прийшовши до влади, разом зі зменшенням безробіття намагатимуться зменшити участь держави у програмах соціяльного забезпечення.

Однак у вівторок, 23-го березня, вимоги резиґнації президента тривали, що викликало перший розкол серед лідерів опозиційного бльоку. Голова партії Об'єднання за республіку Жак Шірак знову вимагав „резиґнації президента заради добробуту країни". Шірака підтримав генеральний секретар партії Ален Жюппе, заявивши, що „можуть бути прийняті санкції не лише проти колишнього уряду, замішано у корупції, але й проти самого президента республіки".

Несподівано для всіх Міттерана підтримав великий діяч опозиції, провідник партії Союз за демократичну Францію Валері Жіскар д'Естен. Він підкреслив, що „президент не може залишити свій пост передчасно". „Якщо б ми хотіли резиґнації Міттерана, — сказав Жіскар д'Естен, — то повинні були заявити про це перед виборами: тоді, можливо, і ставлення виборців до нас було б іншим".

Розкол між провідниками опозиційного бльоку — те, чого добивався Міттеран. Це один з небагатьох видів зброї, на який він може розраховувати.

Р. ХАСБУЛАТОВ ШУКАЄ КОМПРОМІСУ З Б. ЄЛЬЦИНОМ

Москва. — Згідно з останніми повідомленнями з російської столиці, голова Верховної ради Росії Руслан Хасбулатов відмовився від дальшого загострення стосунків з президентом Борісом Єльцином і вже нібито не буде намагатися позбавити його влади. Відмова Р. Хасбулатова від конфронтації означає, скоріше за все, що антиєльцинська опозиція не годна зібрати на 9-му З'їзді народних депутатів, який відкрився у п'ятницю, 26-го березня, дві третини (689) голосів, потрібних для усунення президента.

Як повідомляє з Москви кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Серж Шмеманн, віцепрезидент Росії Алєксандр Руцкой, який в останньому конфлікті перейшов у табір політичних противників Б. Єльцина, запевнив, що може поручитися за 650 антиєльцинівських голосів, але не більше.

Тим часом Владімір Ісаков, один з лідерів парляментарної опозиції і член керівництва бльоку „Россійськоє єдінство", підтвердив, що головною метою опозиції на з'їзді залишається позбавлення президента влади, оскільки він знехтував діючою конституцією. З цього приводу „Ню Йорк Таймс" зауважує: „Ті діячі, котрі нападають на Єльцина, покликуючись на конституцію, визнають за нею леґітимність, якої цей головний закон не заслуговує. Відомо, що основа цієї конституції склалася ще у брежнівські часи, тобто в умовах цілковитого панування КПСС".

В АМЕРИЦІ

ЖИДІВСЬКА ГРОМАДА Ню Йорку має також клопіт з гомосексуалістами, які мають свою окрему синаґоґу в місті та хочуть організовано брати участь у параді запляновaній на 9-го травня в честь Ізраїля. Досі цю проблему обговорювано внутрі громади та згідно з речниками організаторів не плянується жодних леґальних заходів, як це сталося з ірляндцями з приводу паради в честь св. Патрика.

У ПРЕЗИДЕНТСЬКОМУ ПОДІЛІ годин для справ переоформлення системи охорони здоров'я для всіх громадян ЗСА залишилося всього шість тижнів. Зуваги на це урядові чинники почали інтенсивно працювати над пропонованим пляном, розглядати його можливості та ліквідувати неможливі до здійснення пропозиції. Хоча президент Билл Клінтон і група ... ків мають вже вироблений загальний плян цього переоформлення, то все ж таки приходиться по кілька разів проходити, зміняти, додавати чи зовсім переробляти подані пропозиції.

ДЕМОКРАТИЧНІ СЕНАТОРИ у середу, 24-го березня, одностайно боронили пляну економічного оновлення, що його пропонує до схвалення Конґресові президент Билл Клінтон. Голосами 52 до 47 демократи відстояли найбільшу загрозу зі сторони республіканців бюджетові Б. Клинтона — поправку, яка не дозволила б піднести податки на соціяльне забезпечення заможних пенсіонерів.

НЕДОПУЩЕННЯ БЛИЗЬКО до житлових кварталів порнографічних видань є одним із заходів, що його розглядає керівництво Ню Йорку. Цій проблемі було присвячене засідання Міської ради Ню Йорку, яка стурбована стрімким зростанням кількости барів з голими танцюристками, випозичалень відео-фільмів непристойного змісту та інших подібних заведень.

КОНҐРЕС І УРЯД президента Билла Клінтона без зайвого розголосу скасовує протинаркоманні заходи колишнього уряду президента Джорджа Буша, що давали сотні міл. дол. у руки урядів країн Південної Америки. Минулого січня Конґрес і демократи обтяли економічну та військову допомогу для Перу, Колумбії та Болівії, прийшовши до заключення, що ця програма не дає сподіваних вислідів. Тепер Білий Дім готовий іти ще дальше та привернути 3 біл. дол. бюджет, призначений на міжнародне зупинення ввозу наркотиків до ЗСА та ужити його на програми поборення наркоманства в країні.

ЗАЯВЛЯЮЧИ, ЩО ЛЮДСЬКІ права є головними у політиці ЗСА, секретар Державного департаменту Воррен Кристофер у середу, 24-го березня, назначив окрему комісію для прослідження обвинувачень, що працівники Державного департаменту зумисне обманули Конґрес стосовно військових злочинів у Сальвадорі продовж 1980-их років. Цей крок секретаря Державного департаменту прийшов тиждень після появи звіту Організації Об'єднаних Націй, де задокументовано широкорозповсюджені злочини сальвадорських військових старшин. Базуючись на тому звіті, члени Конґресу та оборонці людських прав закинули колишнім урядам президентів Роналда Реґена і Джорджа Буша прикриття цих фактів, щоби не припинити допомоги. Серед цілого ряду злочинів вимінено вбивство римо-католицького Архиєпископа Оскара Ромеро, чотирьох американських церковних діячок та масакру в 1981 році сотні сальвадорських селян у Ель Мозоте.

ЩОДЕННИК „ВАШІНҐТОН ПОСТ" повідомив, що президент Билл Клінтон відмовився номінувати Чарлза Раффа на заступника генерального прокуратора тому, що він не платив соціяльного забезпечення своєї домашньої робітниці.

Нове видання включає статті про голод

Оттава (ОУПС). — У Видавництві „Вествю пресс", Бовлдер, Кольорадо, вийшла книжка — звідомлення з міжнародного конґресу про „Розуміння й запобігання ґеноцидові", з двома статтями про Україну: д-р Джеймс Мейс висвітлює причини й наслідки Великого голоду 1932—33 років з близько сімома мільйонами жертв із Сталіна пляном „знищити українську націю, як політичний фактор і суспільний організм"; проф. Я. Рудницький подає „Концепт і дефініцію лінґвіциду", ілюструючи мовну політику Росії (царської та совєтської) супроти української мови.

Вага обох статей у тому, що вони надруковані в міжнародному виданні в англійській мові, яке розповсюджується в Америці, Канаді, Австралії та в европейських країнах. Стаття д-ра Мейса важлива й тому, що в цьому році припадає 60-ліття голодового ґеноциду в Україні.

Адреса видавництва: Westview Press, 5500 Central Ave. Boulder, Colo., 80301.

„ВЕСЕЛИЙ ЛЬВІВ" В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Ансамбль „Веселий Львів" виступить тут з концертом у неділю, 4-го квітня, о год. 7-ій вечора в Українській Централі, 240 Говп авеню.

Проф. Я. Рудницький виступить на з'їзді славістів

Оттава (ОУПС). — Тут у Карлтонському університеті відбудеться з початком червня 1993 року з'їзд канадських славістів із багатою програмою на теми мови, літератури, історії та політичного минулого слов'янських народів.

Із актуальних проблем українського державно-політичного життя в програму з'їзду включено доповідь проф. Ярослава Рудницького про сучасну Україну і її переємство попередніх державних формацій: УНР — і підсовєтську колонію УССР. Доповідь — один із розділів праці автора про ДЦ УНР у роках 1941—91, в якому він аналізує акт передачі уповноважень УНР Президентові України й Урядові в Києві 24-го серпня 1992 року і розглядає справу переємства з історичного, політично-морального і міжнароднонправного становищ.

Доповідь проф. Рудницького відбудеться 5-го червня по полудні в рамках панелю „6Ц" у приміщенні Карлтонського університету.

Відсвяткують ювілей журналу

Ню Йорк. Окружна Управа Відділів Союзу Українок Америки в Ню Йорку влаштовує ювілейний бенкет 50-ліття журналу СУА „Наше Життя", який відбудеться у неділю, 4-го квітня, о год. 2-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому, 140 Друга авеню. В програмі: слово про журнал: Лідія Бурачинська, Оля Руденська; Оля і Михайло Стещишин — дует у супроводі бандури та кобзи: Студія Мистецького Слова, керівник — Лідія Крушельницька — рецитація твору Лесі Українки „Що дасть нам силу". Ведуча програмою — Марта Данилюк.

Увесь дохід з імпрези призначений на фонд журналу „Наше Життя".

Інформації у справі замовлення місць можна отримати, телефонуючи до Н. Савчук (212) 254-8134 або Л. Закревської (718) 426-9279.

Українські правники підтримують Б. Єльцина

Київ (УНІАР). — Тут 25-го березня Асоціяція Українських Правників (АУП) ухвалила заяву з приводу останніх подій у Москві. У тексті заяви сказано, що поразка політичних сил, які уособлює президент Росії Боріс Єльцин, неминуче приведе до змін у відносинах України і Росії. А це поставить під сумнів ратифікацію Україною низки міжнародних угод, зокрема тих, які стосуються ядерної зброї. АУП підтримує Б. Єльцина і висловила затурбовання інтриґами голови Конституційного суду Росії Валерія Зоркіна, який, на думку авторів звернення, „дедалі більше починає виконувати соціяльне замовлення тих політичних сил, які намагаються монополізувати політичну владу лише у руках рад".

Адвокат Ілля Бондар повідомив, що продовжується розпочатий 1-го березня страйк адвокатів Дніпропетровської, Запорізької, Сумської, Одеської, Житомирської, Полтавської, Луганської і Харківської областей України і Автономної Республіки Крим. Вони вважають, що Уряд наніс руїнний удар по адвокатурі України, що загрожує їй повним фінансовим крахом. Декрети Кабінету Міністрів з грудня 1992 року зобов'язали адвокатуру платити податки на добавлену вартість і на прибуток, „хоч адвокатура не займається підприємницькою діяльністю і не має прибутків". Дійсний заробіток адвоката з урахуванням податків і обов'язкових внесків до пенсійного фонду складає 17 відсотків від доходу, тобто 83 відсотки сум, отриманих від клієнтів, віддається державі.

У СВІТІ

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ НІМЕЦЬКОГО тижневика „Шпіґель" президент України Леонід Кравчук висловив жаль з того приводу, що 400,000 так званих волзьких німців, які не домоглися в Росії права на створення в Поволжі своєї автономії, не зацікавилися пропозицією Києва поселитися на південноукраїнських землях. Переважна більшість їх має намір переїхати до Німеччини.

УРЯД ПОЛЬЩІ знову подав на розгляд парляменту раніше відкинуту парляментаристами програму приватизації. Уряд стверджує, що без прийняття цієї програми неможливо буде продовжувати політику економічних і демократичних реформ у країні.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Південної Кореї Ган Син Чу в найближчі дні відвідає Японію і З'єднані Стейти Америки. Метою його візити є випрацювати зі спільниками єдину стратегію у зв'язку з небезпечною ядерною політикою Північної Кореї.

В СЕРЕДУ, 24-ГО БЕРЕЗНЯ, прем'єр-міністер В'єтнаму Во Ван Кієт прибув до Токіо з першою офіційною візитою після встановлення в 1973 році дипломатичних стосунків між двома країнами. Під час п'ятиденного перебування в Японії він проведе переговори з прем'єр-міністром Кіїті Міязавою, зустрінеться з імператором Акіхіто, а також обговорить питання торговельних і економічних взаємин з представниками японського бизнесу в Токіо, Кіото, Осаці і Кобі.

ПІВДЕННА АФРИКА перебуває на межі расового конфлікту, який унеможливить призначені на 1-ше квітня переговори щодо конституційного майбутнього країни. Причиною значного погіршення внутріполітичної ситуації є вбивство чорними екстремістами п'ятьох білих, в тому числі 35-річної жінки і двох її дітей. Цими днями в ПАР *відбулися демонстрації прихильників правого Африканерського* руху опору, які несли плякати зі засторогою, що відтепер вони за кожного вбитого білого будуть знищувати автобус з чорними або зрівнювати з землею їхні селища.

ЯПОНСЬКА ГАЗЕТА „Санкей Сімбун", покликуючись „на військові джерела в Токіо", стверджує, що Північна Корея закінчила програму створення балістичної ракети „Труд-1", що має засяг дії до 1,000 кілометрів і здатна нести ядерну боєголовку. Японські засоби масової інформації вже не раз повідомляли, що Північна Корея від початку 70-их років створювала власні ракети, модернізуючи совєтські „Скади". 1,000-кілометровий засяг дії дозволяє знищувати цілі майже на всій території Японії.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ справ і Комітет національної безпеки Таджикістану повідомили, що з тих 80,000 опозиціонерів, котрі під час громадянської війни втекли до Афганістану, тепер зформовано підрозділи бойовиків, які проходять військовий вишкіл під керівництвом афганських муджагединів. В Душанбе ходять чутки, що з весняним потеплінням треба чекати нападу ісламських бойовиків, за якими стоять афганські та іранські фундаменталісти. На таджицько-афганському кордоні не припиняються збройні сутички.

Чи збережемо тут нашу молодь?

Джерзі Сиґі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Щораз частіше це питання насувається усім тим, що довгі роки в своїх організаціях працювали для саме тієї цілі, а це затримання української молоді, вже тут родженої, при українській громаді, школі чи організації.

Зі зрозумілою психологічною настановою наші очі від двох років звернені на Україну, на молоду нашу державу, за якою ми так довго тужили, на зустрічі із нею, та кожну можливу поміч для її розвитку. Але у тому короткому часі ми справді в американському темпі втратили інтерес у цій праці, яку ми так успішно вели довгими роками.

На наслідки такої зміни не треба було довго чекати. Зменшилася кількість дітвори і молоді українського походження, щоб горнулися, як раніше до українського середовища, не дбають про те батьки, які вже в більшості тут народжені, а з тим зменшилася кількість членів молодечих організацій, учнів у школах і ми з острахом спостерігаємо, як молодь байдужіє та віддходить від нас.

Розуміється, не можна цієї справи узагальнювати — є такі, що живо цікавляться Україною, що відвідують її та там відчувають щойно з усією силою своє коріння. Є такі, які там залишаються на довший час, відбувають спільні навчання та спільні молодечі табори, але це все лише малі групи або одиниці.

В редакції „Свободи" (сидять, зліва): П. Дончук, І. Кобаса, А. Ґелетей, Н. Савчук; (стоять, зліва): І. Гурин, Л. Сонна, М. Юзенів, К. Василик.

(Закінчення на стор. 3)

В. ІВЧЕНКО В ЧИКАҐО

Чикаго. — Товариство Української мови ім. Шевченка в Чикаґо та Український Інститут Модерного Мистецтва влаштовують авторський вечір Віки Івченко, 12-літньої поетеси з України. Вечір відбудеться у суботу, 3-го квітня, о год. 6-ій вечора в приміщенні інституту, 2320 Вест Чикаґо авеню. Телефон для інформацій (312) 227-5522.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до середи 24 березня 1993, 13,9... чеків-дивіденд, відсотків від бо... і добровільних датків ...

365,740.69

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема допомоги Східній Европі

Після того як генеральним секретарем Компартії СССР став Міхаїл Ґорбачов у 1985 році, ще за президентури Андрея Ґромика і прем'єрства Ніколая Рижкова, почалися заходи Москви дістати від Заходу грошову допомогу для оздоровлення зруйнованої комунізмом економіки. Як відомо, демократичний Захід з Америкою у проводі обіцював дати таку допомогу, але на обіцянках залишилося. Найбільше гроша дала Німеччина під час заходів канцлера Гельмута Коля дістати від СССР згоду на з'єднання Німеччини після упадку Берлінського муру і банкрутства комунізму. Але пригадується, що той же Гельмут Коль заявив, що Німеччина надто бідна, щоб сипати до совєтського мішка без дна. Японія прийняла принципове становище, що може говорити про допомогу Росії без дна тільки після того, як Росія поверне Японії загарбані Курільські острови.

На цьому місці була вже мова, що політичним добровільним адвокатом Росії став колишній президент Ричард Ніксон, високошанований в американському світі. Він завжди говорив тільки про Росію і тільки інколи додавав „та інші країни колишнього СССР". Колишній державний секретар Ніксона Генрі Кіссінджер, який знає проблематику сходу Европи, не погоджувався з Ніксоном і виразно називав Україну, якій треба помагати в її труднощах зберегти демократичну державність.

Коли минулого тижня у Москві виринула реальна загроза повороту комунізму, у західньому світі настала паніка. Навіть президент Билл Клінтон, наставлений на драстичну редукцію видатків задля зрівноваження державного бюджету, на своїй першій пресовій конференції говорив про підтримування Америкою Боріса Єльцина як першого в історії Росії народом обраного президента, і про обмірковування різних способів, як помогти Єльцинові в його заходах зберегти владу і провести реформи.

У „Свободі" з 25-го березня ц. р. подано ширшу вістку, що чоловий німецький щоденник „Франкфуртер Альґемайне Цайтунґ" палко виступив у справі всебічної допомоги Україні. Під кінець лютого Київ відвідав німецький міністер закордонних справ Клявс Кінкель і в червні цього року має прибути до Києва з офіційними відвідинами канцлер Гельмут Коль. Названий німецький міністер провів довгі розмови з прем'єром Леонідом Кучмою і президентом Леонідом Кравчуком. Німецький міністер, орієнтуючись у настроях західніх держав, згадував про тісне пов'язання справи допомоги Україні з конечністю ратифікації Україною договору про обмеження нуклеарної зброї (Старт-1). Знову ж Кравчук правильно підкреслив, що Захід повинен зрозуміти проблему безпеки України.

Міжнародна допомога — політична й економічна — набагато складніша, ніж приватна позичка у банку, ґарантована двома ручителями. Наприклад, Україна не має ропи, ґазоліни ні природного газу. Росія має її і шантажує цими продуктами Україну, порушуючи існуючі норми двосторонніх торговельних договорів. Далі, побрязкування шаблею російських імперіялістів створює ситуацію, в якій Україні потрібна ґарантія безпеки. Україна не в силі ввести свою валюту, поки та валюта не має підкладу, визнаного Міжнародним Монетарним Фондом з устійненням реляції до доляра і рубля. Щоб дістати такий підклад, треба дістати велику довготермінову позику від Світового Банку або мати власний застав, що його прийме і визнає Міжнародний Монетарний Фонд. Америка й генеральний Секретаріят НАТО у Брюсселі дуже вразливі на пункті згаданих договорів Старт-1 і Старт-2, що стосуються ядрової зброї. Все це одне з другим зазублюється. Воно зазублюється також із внутрішніми відносинами в Україні. Якщо вони були б кращі, якби не було 16 і більше політичних партій, якби був одностайний фронт українського демократичного світу, [illegible] з того хабарництва і тієї брудної злочинної спекуляції несовісних людей, — було б легше дістати від Заходу допомогу. Чому наші земляки в Україні цього не розуміють?

Юрій Стефанівський,
Львів

СПРОБА ВІДНОВЛЕННЯ КОМУНІЗМУ В УКРАЇНІ

Небезпека нависла над Україною, над нашою державністю, над нами і нашими дітьми. Колишні комуністи, які і далі фактично керують державою, які довели її економіку до краху, а народ до зубожіння, і виконуючи волю своїх хазяїв у Москві, намагаються парляментським шляхом вчинити в Україні переворот. Вони інспірують страйки, проводять чисельні збіговиська, на яких відновлюють місцеві організації КПСС—КПУ, поширюють плітки.

Знахабнілі необольшевики забули закони діялектики і не можуть зрозуміти, що комуністичні ідеї людство вже, слава Богу, викинуло на смітник. Їх бойовий загін, зловісна група „239" в українському парляменті, нахабно порушуючи діючу Конституцію і Тимчасовий реґлямент, на останній сесії Верховної Ради намагався шляхом обрання Конституційного суду із самих комуністів, добитися відміни заборони КПСС—КПУ, і всупереч волі народу, висловленій на референдумі 1-го грудня 1991 року, загнати Україну до СНДівської кошари, змагає за усунення президента Кравчука, прем'єр-міністра Кучми, міністра оборони генерала Морозова. Цей спалах активности сил зла невипадково співпав із наступом комуністів у Росії, де організаторів путчу випустили із в'язниці спеціяльно до відкриття відновлюваного з'їзду КПСС, у якому вони взяли участь і який вітав їх, як героїв.

Невдоволення і панічний страх номенклятурників в українському парляменті та за його межами виникло і як реакція на дії Уряду Кучми, що веде активну боротьбу із корупцією, злодійством та хабарництвом у сфері управління державною господаркою та збирається найближчим часом повернути землю селянам. Загроза найстрашнішої для компартійних паразитів операції — відлучення від корита, як Дамоклів меч висить над ними і найбільше спонукає „борців за світле майбутнє" вилазити із шанців. Методи дій необольшевиків відомі із історії — саботажем, прямим шкідництвом та злочинним розкраданням державного майна довести країну до економічного краху, набивши при цьому награбованими добрами власні кишені, викликати соціяльний вибух і по спинах сотень тисяч голодних, озлоблених люмпенів повлазити у керівні крісла. Знаючи, що без підтримки „старшого брата" їм при владі не втриматися, сьогоднішні більшовики, як і 70 років тому, запопадливо пхають Україну у союзне ярмо і будуть вірно служити метрополії навіть ціною винищення власного народу.

Так було у 20-их роках в Східній Україні, так було в 40—50-их роках у нас, на західних землях. Вітчизняним комунофашистам абсолютно все одно, що народ України, який ковтнув повітря свободи і незалежности, у оновлений червоний концтабір можна загнати лише багнетами і танками, їх не лякає, що при цьому буде пролито людську кров. Червоно-коричневих коляборантів історія так нічому і не навчила, її лекцій вони не засвоїли.

А сьогоднішня ситуація зовсім не подібна до тієї, що була в Україні у 20-их чи 40—50-их роках. За понад 70-річне большевицьке панування народ України добре засвоїв, що за їхніми облудними гаслами приховані терор, голодомор, руйнування моралі, знищення віри, мови, культури. Тоді, у громадянську, комуністи задурманили голови простим чесним людям утопічною маячнею, у 40-их — антифашистськими гаслами, зробили з них грабіжників і вбивць, змогли натравити робітника на селянина, сусіда на сусіда, брата на брата. У тих колізіях не було ні переможців, ні переможених, бо і явні симпатики і таємні вороги совєтської влади конали пізніше від голоду під одним плотом, гнили в одних ҐУЛаґівських бараках, разом замерзали на Колимі, і вмирали від цинги і тифу у Норильську.

Українські націоналкомуністи завжди були лише сліпим знаряддям, яким російський імперіялізм винищував їх власний народ. За їхньої активної участи, а часто — ініціятиви розстріляні безвусі гімназисти під Крутами, порубані поранені і полонені бійці армії УНР під Базаром, вирізані свідомі українці у Києві, виморені голодом мільйони селян, знищені десятки тисяч храмів, зруйновані національні святині. Вони катували наших батьків і нас, дітей, по тюрмах Західньої України у 40—50-их роках, відправляли на голодну і холодну смерть у Сибіри і Казахстани, посилали заради задоволення імперських амбіцій московських хазяїв на безглузду смерть у Кореї, В'єтнамі, Сирії, Анґолі, на Кубі, в Афганістані не власних, а наших дітей. З їхньої вини повстали на нашій благословенній землі сотні Чорнобилів, зробивши її непридатною для життя, з їхньої ласки від ракових захворювань масово вмирають наші діти, а ті, що виживають, позбавлені нормального житла і харчування, зручного одягу, медикаментів, сучасної освіти, чистого повітря, а часто і самого права на життя.

Серед інфузорій кожна окрема особа функціонує виключно з огляду на забезпечення збереження виду, до якого належить: російський чи литовський комуніст не буде діяти на шкоду своєї держави. Діяльність наших комуністів завжди була спрямована на шкоду своєму народові і на користь Москві. Тип українського комуномутанта — унікальне явище у світовій історії, цікавий, перш за все, абсолютною відсутністю інстинкту самозбереження. Невже товариші Мороз, Козаренко, Чародєєв, Марченко та їм подібні не пам'ятають, як закінчили життя коляборанти Юрій Коцюбинський, Примаков, Щорс, Чубар, Бош, діячі КПЗУ та інші, що сталося із Скрипником, Шумським, Хвильовим, Кулішом? Невже їх нічому не навчила участь Чаушеску та його оточення, Тодора Живкова, Еріка Гоннекера? Чи в голодоморах 22-го та 32-го років не однаково вимирали родини колишніх червоноармійців і колишніх петлюрівців та махновців? Чи не однаково збільшуються щитовидні залози у дітей комуністів і дітей демократів у Києві?

Не хочуть згадувати різні секретарюки і голуби, що декілька складів ЦК КПУ були поголовно знищені у роки терору, думають, що це їх особисто обійде. Не обійде, бо для Москви вони лише засіб, інструмент для відтворення колишньої імперії, який при зникненні потреби росіяни за давньою звичкою просто викинуть на смітник. Змінилися часи, змінилися обставини. Український народ, на відміну від своїх „неокомуністичних рятівників" зберіг здоровий глузд і знає справжню ціну їх брехливим обіцянкам. Не піде сьогодні брат на брата, не буде слухняно стріляти у народ, як колись, армія. Червоної армії вже немає, є Армія України, у якій служать наші діти і певна частина якої (і не мала) в разі потреби стане на захист свого народу.

Події останнього часу показують, що заспокоюватись здоровим силам в Україні рано. Смертельно поранений червоний звір не зможе повернути колесо історії назад, але ще годен наробити біди. І тому дивною видається пропозиція деяких політиків-демократів вилучити із назви „Антикомуністичний Фронт" слово „антикомуністичний". Некомуністична Україна напевно дасть собі раду із імперськими зазіханнями Росії, але скомунізована Україна неминуче буде втягнена до імперії. Це також в нашій історії вже було.

Епоха фашизму історично закінчилась перемогою союзників над нацистською Німеччиною у 1945 році і юридично — нюрнберзьким процесом, на якому Міжнародний трибунал засудив не лише Гітлера і його поплічників, але і націонал-соціялізм, як антилюдську ідеологію. Епоха „старшого брата" нацизму, комунізму, злочини якого незрівняно страшніші й об'ємніші, історично закінчилася крахом і розвалом світової соціялістичної системи та розпадом СССР, але юридичної оцінки йому не зроблено досі.

Недавні події не лише в Україні, але в Росії, Таджикистані та інших республіках колишнього Союзу показують, що без проведення Міжнародного трибуналу типу нюрнберзького, який би засудив злочини комунізму, світове співтовариство знаходиться під постійною загрозою реставрації червоно-коричневого монстра, який несе загрозу існуванню земної цивілізації в цілому. КПСС та її філії у колишніх республіках колишнього СССР повинні відповісти перед людством за вчинені злочини, а у післякомуністичних країнах має бути проведена декомунізація суспільства, подібно, як по війні було проведено денацифікацію післянацистської Західньої Німеччини (в НДР денацифікація не проводилась, там фашисти гуртом перейшли до компартії). Тоді у ФРН було засуджено біля 80,000 активних нацистів, стільки ж активних комунофашистів, виходячи із загальної кількости населення, мало би стати перед судом в Україні. При цьому не повинні переслідуватись ті люди, які стали членами партії в силу обставин, не були партійними функціонерами і не причетні до вчинених нею проти народів світу злочинів. Такий процес в Україні почали готувати політичні партії та організації, які об'єдналися у Антикомуністичний Антиімперський Фронт, і він обов'язково буде.

А наразі ми повинні бути пильними, забути несуттєві розбіжності, в ім'я великої мети — побудови української самостійної соборної держави, відкинути особисті амбіції і разом докласти всіх зусиль, щоб коричнево-червона хмара не закрила сонця нашої свободи.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про пошану для культури

Недавно, при нагоді двох годин вільного часу, в неділю, між численними імпрезами, що відбуваються тепер як правила в нашій громаді і вимагають від кожного рішення, яку вибирати та куди іти, я з родичем дозволила собі на вийнятковий люксус — спокійного славного нюйоркського „бранчу" (недільне получення першого і другого сніданку) у мистецькій дільниці Сого.

Різношерста американська публіка заповнила вщерть невеликий ресторан. Ми з трудом найшли столик недалеко входу, з якого можна було обсервувати цю публіку, що входила, виходила і, гуторячи, прислухувалась до клясичного джазу, що її приґравала відома оркестра на гостинному саме цього дня виступі, як ми довідалися із друкованої програми.

Публіка була у різному віці від зовсім старших осіб, до студентів, але ціла, без вийнятку, сприймала концерт дуже тепло та щирими оплесками.

Усе це не було б гідне опису, коли б не цікава картина, яка відбулася перед нашими очами під час сніданку. Поміж численними гостями, — одні виходили, а інші приходили — ввійшов із видимим трудом на милицях старший віком, дуже вбого одягнений мурин, на якого на вулиці ніхто б навіть не звернув уваги. Але тут привітали його відразу сердечно господарі, а завідуюча столиком молода жінка негайно найшла для нього місце та принесла каву. Вона, як інші гості, по черзі приступали до цієї дуже скромної людини і кожний вітав його шанобливо та розмовляв, часом ... ще й теплим поцілунком, вітаючи чи прощаючи його.

Журналістична цікавість змусила мене підійти до господині ресторану і поспитати хто ця стара хвора людина, що викликує стільки вийняткової уваги та привітань. Молода господиня доволі здивовано поглянула на мене і відповіла: „Як, ви не знаєте цього широковідомого нюйоркського музики?" Ще й пояснила, що він тут заходить, як його здоров'я дозволяє, кожної неділі і є почесним гостем.

Залишивши Сого, ми рушили до Українського Народного Дому на імпрезу, в якій, як тепер часто, брали участь гості з України. Заля світила пусткою, ледве передні ряди крісел зайняли і це, як, звичайно, трапляється постійні бувальці всіх імпрез — особи із дуже старшого покоління. Може учасники концерту не були такі славні так, як цей музика в американському ресторані, але нам відразу кинулася увічі різниця, викликаючи гіркі міркування.

Якось так тепер в українській спільноті і є, що для усіх майже проявів культурного життя немає серед громади зацікавлення, пошани, не говорячи вже про захоплення. Світять пусткою не лише деякі музичні імпрези, але виставки художників, літературні доповіді, а вже про авторські вечори поетів чи письменників, то треба, здається зовсім забути. Ось недавня знаменита виставка молодої різьбарки зібрала лише жменьку глядачів, ось виставка творів відомих художників у Філядельфії не викликала у численних відвідувачів УОКЦентру зацікавлення ані у старших, ані у молодих, а от пишуть з Торонто, що на доповіді відомого гостя з України, було всього чи не десять осіб. Перестав діяти Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку... і так можна б перелічувати в безконечність. Де затратили ми пошану і любов до культури? Чому не вміємо її показати тим людям, що немов донкіхоти далі стараються її плекати? Чи хочемо, щоб ці носії нашої культури згадували часи комуністичного режиму краще як своє існування у вільній українській державі?

О-КА

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Зеновій Онишкевич

ЗАМІСТЬ НЕПОЧАТОГО ПОРТРЕТА

III

Струнка, молода людина в уніформі, з шаблюкою при боці, знаменитий не тільки, як портрет, але і мистецький твір. Другий — це квіти, петунії, у скляному вазоні, мальований у високій скалі, дуже добрий розв'язаний композиційно і кольористично. Дві останні картини — це етюди з природи, себто, маленькі краєвиди. Професор мені казав, що його батько старався щодня малювати. Якщо не працював над більшими проєктами, то йшов в природу, або уставляв у студії мертву природу і малював. Ці дві картини — це результат.

Картини професора тяжко визначити, хоч можна би, але з кривдою для нього. А коли визначуємо, то одні є з релігійною тематикою, наближені до візантизму, а інші, то назвім, світські, реалістичні. Візантизм, як стиль, професор шанував і уважав важливою частиною нашої культури і історії. Не буду тут обговорювати його так звані комерційні праці, де він працював для „когось" і виконував проєкти для церков (вітражі, мозаїки, ікони, переважно для царських воріт). Тут результат завжди пов'язаний з тим, наскільки свободи він мав у рішенні і виконанні даного проєкту, а наскільки це був диктат від людей, що тримали калитку з грішми. Гроші і мистецтво не конче ідуть у парі. Де він мав свободу, там результат був фантастичний, бо ці твори були тієї самої якости, що його ікони, які він малював „для себе". Над ними хочу хвилинку [illegible] вихідною точкою цих картин є візантизм, але багатий і відчутий. Великим мистцем є той, який уживає дану малярську дисципліну, себто стиль, але творить — притаманне собі і унікальне. Холодний, якого я знав, ніколи не був спонтанним малярем) як наприклад, Моне, Ван Ґоґ, Фран Галс): його малярський підхід радше можна порівняти до Леонарда Да Вінчі, Ван Айка, а може навіть до сучасника Ендрю Ваєта; повільний, контемплятивний може хочби тому, що два останні малювали або малюють темперою. Малювання темперою, правдивою темперою, базованою на яйці, є дуже повільний процес — Холодного „власні" ікони є мальовані цією технікою.

Між цими картинами є теж великі відхили в стилі і в деяких він відходить майже цілковито від Візантії, — спрощує, перекомпоновує, експериментує і — дістає унікальний стиль, який часами переходить до його світських образів, спеціяльно тих, мальованих у студії, а не надворі, (себто краєвиди). До таких можна зарахувати картину „Мамая", композиція двох жінок з квітами. Наприклад, як близько стилева є ікона Мати Божа з Ісусом і образ жінки. Стилево є такі самі.

Той перехід іде навіть далі до його краєвидів і мертвої природи, а особливо його раніше мальованих у 50-их—60-их роках. Холодний ніколи не зупинявся довго на одному місці; кожна його одна праця створювала логічний перехід до іншої. Ніколи він не застрягав у будьчомусь, що для нього було легке чи добре знане, а радше завжди був у пошукуванні за новим... Вислід був такий, що деякі картини увесь час тривали в процесі перемальовування і змін, а деякі він ніколи не закінчив. Але це притаманне великому мистцеві. Скільки ж картин не покінчив Леонардо до Вінчі?

Професор був любителем природи. Навіть він не боявся смерти, бо казав: „Я цілковито спокійний, бо я є частиною природи", яка для нього була величчю і великою містерією.

Багато студій і картин мальовані, так би мовити, на місці в різні пори року є виявом цієї колосальної, від довгих років любови до природи. Вони стилево може найменше пов'язані з Візантією. Багато цих картин малого формату, мальованих олією, є з околиць Гантеру, а опісля з Глен Спей, де він останньо мешкав. За останні роки, коли здоров'я вже не так домагало, він почав малювати із свого помешкання: вид на ліс, дерева, під час різних пір року, особливо зимою.

Тут хочу заторкнути інший аспект професора. Багато людей про це не знає, а саме, що він був знаменитий рисівник. Одного разу, коли ми оглядали його збірку поштових значків (майже мав унікальну колекцію з України), він витягнув не ту течку чи може альбом, де виявилося, була збірка його рисунків. Багато шкіців, як рівно ж дуже багато студій рисунків його улюбленого кота. В них можна було відразу пізнати певну руку — без вагань, без поправок.

Великий японський мистець-рисівник Гокусії ними би не посоромився.

Так, як я уже згадував, на стінах у Холодних було теж кілька картин внука Андрія Харини, речі дуже ранні; їх робила молода людина. Але вже тоді вони вказували на талант і родинну мистецьку тяглість. З великою приємністю я упевнився у моїх спостереженнях, коли рік тому я відвідував Торонто і мав нагоду оглянути праці у тамтешній мистецькій ґалерії. Між багатьома картинами українських мистців, на перше місце вибивалися кілька праць Андрія. На мою думку вони були найсильніші з-посеред усіх. Моя порада є, щоб він до свого імени, яким підписує свої твори, ще додав Андрій Харина Холодний. Бо я певний, що так, як його дідо Петро молодший, так і прадід, Петро старший, був би гордий з нього.

Нагла смерть професора сильно вдарила мою цілу родину. Для мене він був найближчим приятелем. Його вплив прямий чи непрямий на мої праці був великий. Для моїх дітей він заступав дідуся, якого вони ніколи не мали. Кілька років перед його смертю я почав робити пляни щодо його портрету. Зробив перший шкіц вуглем, але з олією не дуже спішив, бо так, як завжди, я йому сказав, що розпочну працю за десять років і жартуючи я додав: „Тоді, коли дістанете трохи більше зморщок і будете поважніше виглядати". Адже ж його прадід дожив 112 літ, а помер через випадок. Робив дужання з джурою і йому трісла пропуклина. Тому я завжди вірив, що професор дотягне щонайменше до сотки. Бо він завжди був такий молодий...

Бракує мені його дуже...

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Канцелярія
Наукового Товариства ім. Шевченка
повідомляє, що заповіджена
ТРИНАДЦЯТА РІЧНА НАУКОВА ШЕВЧЕНКОЗНАВЧА КОНФЕРЕНЦІЯ,
яку улаштовують
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК й УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ,
на 13-го березня 1993 р. не відбулася з причин поганої погоди.
Ця ж сама Конференція, у якій візьмуть участь:
ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, ТАМАРА БУЛАТ, ЛІДІЯ СТЕФАНІВСЬКА, ЮЛІЯН ТАМАШ і Марка Антоновича заступатиме АННА ПРОЦИК,
відбудеться з цією самою програмою:
у п'ятницю, 2-го квітня 1993 р. о год. 6-ій веч.
в домі НТШ в Ню Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9-10 вул.

ПЛАСТОВЕ ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ"
— влаштовує —
ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ"
для дітей від 4 до 6 років

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 27-го червня до 3-го липня (6 днів) • від 3-го до 10-го липня (7 днів) 1993 р.
ОПЛАТА ЗА ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ за батька, або матір і за одну дитину $75.00 денно. В ціну є вже включені податки й обслуга. За кожну додаткову дитину оплата $7.00 денно. Члени УНСоюзу одержують 10% знижки.
Замовлення кімнат із $50.00 завдатку висилати на адресу

ТАБІР ПТАШАТ
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446 • (914) 626-5641

- Таборова оплата: за 6 днів — $60.00; за 7 днів — $70.00.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezi) надсилати до: Mrs. Neonila Sochan, 53 Brinkerhoff St., Jersey City, N.J. 07304 Тел. (201) 434-1017 (7:00 до 10:00 веч.).
- **Реченець зголошень 1-го травня 1993 р.**

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-93

Ім'я і прізвище дитини ....
по-українському і по-англійському

Дата народження ....

Адреса ....

Телефон ....

☐ від 27-го червня до 3-го липня (6 днів) ☐ від 3-го до 10-го липня (7 днів)

Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Резервую кімнату на Союзівці

....
Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги ....

....
Підпис батька або матері

У ПЕРЕЇЗДІ ДО ВАШІНҐТОНУ 23-го березня міністер закордонних справ України Анатолій Зленко в Ню Йорку зустрівся з генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй Бутросом Бутросом-Ґалі. На зустрічі обговорювалася ситуація у колишній Юґославії та наслідки санкцій ООН. Генеральний секретар висловив вдячність Урядові України за український батальйон у складі мироносних військ ООН у Боснії і Герцеґовині. Порушено також питання участи ООН у подоланні наслідків чорнобильської катастрофи, а також створення міжнародного фонду ядерного роззброєння.

Чи збережемо...

(Закінчення зі стор. 1)

Завмирання українського життя не лише на відтинку молоді та дітвори, але також культурному чи організаційному в діяспорі мусить завважити кожний і це окрема тема для дискусії, чи таки дії, але молодь, яка скоро вже має зайняти наші місця, тут найважливіша.

Тому зовсім не дивно, що ініціятиву голови Крайової Виховно-Освітньої Ради Івана Кобаси, спільно почати акцію для порятунку нашої молоді в ЗСА усі, хто працює з нею дружньо підтримали, та усі з однаковою журбою, як це найкраще зробити.

Саме представники цих організацій та груп відвідали спільно редакцію „Свободи", щоб поділитися своїми думками та подати перші спроби як зрушити байдужість нашої громади до критичної ситуації.

Першою весняною ластівкою в тому напрямі буде всегромадське віче в Ню Йорку у травні, а опісля слідуватимуть подібні зібрання в інших місцевостях з участю представників усіх зацікавлених дітворою і молоддю організацій, які матимуть можливість представити свою працю та її теперішні труднощі. Про ці справи буде поміщено також інформації в окремому бюлетені, який підготовляє КВОР з допомогою усіх зацікавлених. І зібрання, і бюлетень будуть проходити під кличем „Збереження українського обличчя нашої молоді", про що можуть говорити представники українських шкіл, молодечих і жіночих організацій, культурних і релігійних.

Усі вони приступили до цієї акції і майже в цілості відвідали нашу редакцію. Крім ініціятора І. Кобаси були присутні: д-р Ігор Гурин, від Шкільної Ради в ЗСА, Надія Савчук від СУА, Павлина Данчук — секретар Шкільної Ради та учителька школи українознавства в Ню Йорку, Корнель Василик — представник СУМА, Лариса Сонна — від Школи Українознавства „Самопоміч", Михайло Юзенів — представник Т-ва „Самопоміч", Анна Ґелетей від організації „Діти дітям" і КВОР та авторка допису О. Кузьмович — від Крайової Пластової Старшини в ЗСА. Перешкоджені, але включені в цю широку акцію, є також Рома Богачевська-Прийма, керівник танцювального ансамблю „Сизокрилі" і Лідія Крушельницька, керівник Студії Мистецького Слова.

У розмові із головним редактором „Свободи" Зеноном Сниликом та у виміні думок між собою, усі присутні порушували ряд актуальних питань, які всіх однаково турбують.

Не радо хочеться їх тут усіх вираховувати, щоб не звучали вони надто песимістично, але все ж треба реально було ствердити, як сильно корчиться громадське життя, як маліють чисельно школи, як зменшуються літні табори для української молоді, як важко притягнути батьків до співдії, як впливають на виховання молоді мішані подружжя і як подекуди молодь останньої хвилі еміґрації скоро підключається до американського низького стандарту.

Питання як зрушити і порушити українську громаду, щоб поглянула знову спершу на себе, а відтак „за поріг" — це й є першочерговою проблемою і над нею всі спільно бажають застановитися, включно із обіцяною поміччю церковних чинників, які також відчувають небезпеку.

„Наша молодь в ЗСА — в небезпеці!" — і про це ми мусимо голосно кричати та шукати засоби, щоб її рятувати.

А до цього ніхто із української громади не може бути байдужий!

СПРОСТУВАННЯ

В повідомленні про з'їзд колишніх учнів середніх шкіл в Яворові („Свобода" з 17-го березня ц. р.) помилково подано дату з'їзду. Має бути 19—20-го червня 1993 року. — Ред.

До відома шановним жертводавцям які закупили квитки на виграш авта і картин художників з України.
З уваги на те, що не осягнуто передбаченої суми грошей з якої можна було б покрити закуп авта і інших видатків — акцію продажі квитків продовжується до часу слідуючих Вечерниць "Червоної Калини" які відбудуться 5 лютого 1994 року
Метрополітальний Фонд Руху за Демократизацію України —

Карпатський Лещетарський Клюб
Об'єднання Мистців Українців Америки
та
Хризанта Камінська-Гентиш
ввічливо запрошують вас на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН
з мандрівки по Україні
Ярослава Вижницького
в неділю, 4-го квітня 1993 р. о год. 12:30 по пол. в ґалерії ОМУА, 136 Друга авеню в Ню Йорку
Виставка триватиме до 11-го квітня і буде відкрита в будні від год. 6-8-ої веч., а суботи і неділі від год. 12 пол. до 8-ої веч.

МОСКОВСЬКА „Російська Ґазета" повідомила, що трибунал Московської військової округи засудив до тюремного ув'язнення четверо військовослужбовців, які нібито „займалися шпигунством на користь західніх спецслужб".

УВАГА!
Просимо всіх причинитися до акції розпродажі...
„ЦЕГОЛКИ НА ОСЕРЕДОК ОПІКИ"
Книжечки можна одержати у всіх українських установах.

Кожна книжечка містить у собі

20 цеголок в ціні $5.00

1 цеголку в ціні $500.00

1 цеголку в ціні $1,000.00

Просимо звернути книжечку із залученою сумою грошей за продані цеголки до:
Ukrainian Canadian Care Center
123 La Rose Avenue, Weston, Ontario M9P 3T3, Canada
„Коли глянемо в минуле — хочемо всім заявити, що ми все зробили, що повинні були зробити тоді коли було потрібно і зужили всі можливі зусилля".

ОЛЕКСА
ВЕРЕТЕНЧЕНКО
25. X. 1918 Харків — 15. III. 1993 Дітройт
Щиро співчуваємо дочкам покійного Марині й Таїсі в їхньому горі, уболіваємо за поетом і приятелем.
ДРУЗІ ХАРКОВА

„Вічно краса не квітне —
Все на землі тендітне,
Все на землі земне".

Українське Лікарське Товариство Північної Америки та Редакційна Колеґія „Лікарського Вісника"
з глибоким сумом повідомляє своїх членів та всю українську громаду, що 15-го березня 1993 року в Дітройті помер літературний редактор „Лікарського Вісника", відомий український [illegible]

[illegible]

бл. п.
Олекса А. Веретенченко

Опечаленій родині покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
РЕДАКЦІЯ „ЛІКАРСЬКОГО ВІСНИКА"

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що в п'ятницю, 19-го березня 1993 р. відійшла у вічність на 71-му році життя
наша дорога
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА
бл. п.
АНАСТАЗІЯ ЧИРКО
Залишила у смутку:
муже — ДМИТРА
доньки — ЯРОСЛАВУ І ХРИСТИНУ
сина — ІВАНА з дружиною КАТЕРИНОЮ
внуків — ЕРІКУ, ДЖАН МАРТІН, ПАМЕЛУ
брата — ПЕТРА ДИКОГО
і родину

10-го березня 1993 року відійшов у вічність
св. п. д-р
Остап Котик-Степанович
народжений 10-го лютого 1898 року в Бурштині, західня Україна. Першу світову війну відбув як стрілець і старшина Українських Січових Стрільців, а час Визвольних Змагань в Армії УГА і УНР в ранзі поручника. Вищі студії, започатковані на правничому факультеті Державного Університету (австрійського) у Львові, закінчив 1930 року докторатом на Українському Вільному Університеті в Празі, а в 1931 році одержав диплом інженера-економіста в Українській Господарській Академії в Подєбрадах. Від 1931 року займав становище начальника і представника Маслосоюзу і Центросоюзу в Катовицях, а відтак посади керівника [illegible] відділу і представника Українського Центрального Комітету в Берліні. В Америці працював в ЗУАДК, УНС і Конґресовій бібліотеці. Завжди був активний і жертвенний у громадському житті.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12-го березня в парафії [illegible] Української Католицької Церкви [illegible], Сілвер Спрінґ, Мд., а опісля на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в смутку [illegible]

ФРАНЦ ЛЕШНАК ТА ІВАН БІЗЯК, міністри внутрішніх справ Австрії та Словенії, заявили, що їхні країни більше не мають змоги приймати втікачів з регіонів югославських конфліктів. В Австрії їх зібралося 60,000, у Словенії — до 70,000.

КЕРІВНИК ДЕЛЕҐАЦІЇ Естонії на теперішніх естонсько-російських переговорах Юрі Луйк заявив, що їх успіх залежатиме від вислідів боротьби за владу в Москві. „Ми розраховуємо на перемогу демократичних сил", — сказав Ю. Луйк. На його думку, однією з причин, чому країни Заходу не досить активно допомагають Росії, є помилкова російська політика щодо Прибалтики.

Перша українська п'ятидесятницька церква в Сакраменто

У столиці Каліфорнії 14-го березня ц.р. відбулась особлива подія, а саме цього дня відкрито перший Дім молитви Української п'ятидесятницької Церкви. Частина новоптибулих еміґрантів з України вирішили молитись на своїй рідній мові.

Допомогли їм у цьому питанні місцеві меноніти, предки яких походили з України, віддаючи їм для користування свою церкву. З цим днем всі молитви, проповіді та церковні співи будуть проводитися українською мовою.

Відкриття відбулось при вщерть виповненій церкві місцевими вірними цього ісповідання, як теж гістьми із інших стейтів та вірних інших церков.

Вступне слово виголосив один із ініціяторів організації цієї церкви Володимир Булла. Перші молитви проводив пастор Української П'ятидесятницької Церкви у Сієтл Степан Горкавчук. В майбутньому новий пастор перебере провід.

Із привітальним словом виступив від Української Євангельсько - Баптистської Церкви пастор Володимир Вільчиця та інж. Богдан Сторожук від Організаційного Комітету Українського Шкільництва у Сакраменто ОКУШС.

У музично-вокальній частині церковної музики взяли участь родина Рихлюків, сопрано Людмила Комарова, баритон Віктор Комаров та Тріо Української Місії в складі: Ірина Булла, Анджела Ольшанська й Ірина Трещук.

Молитвою подяки закінчив Богослужіння один із організаторів Іван Кут.

Будучи запрошеним учасником цієї події, як представник ОКУШС, з приємністю хочу ствердити дружньо-родинну атмосферу, присутність великої кількости україномовної дітвори та молоді в шкільному віці.

Провід церкви плянує відкрити школу навчання української мови, як також робить заходи для зорганізування Відділу Українського Народного Союзу.

Богдан Сторожук